

for dette Aar kunde fastsættes, og jeg føler mig ogsaa forvisset om, at naar den bliver fastsat, vil det Forhold vise sig at komme til Stede, som jeg forleden Dag gjorde gældende, at den for dette Aar fastsatte Byggesum vil blive meget mere fordelagtig for Nybyggerne i Aar, end den i Fjor fastsatte Byggesum var for dem i Fjor.

Til mit fjerde Spørgsmaal, hvorfor disse Ejendomme ikke var satte i Ejendomsskyld, svarede den højtærede Minister, at han vilde formode, der ikke fra nogen Side var grebet forstyrrende ind i denne Fastsættelse. Jeg har imidlertid en anden Opfattelse af denne Sag. Jeg talte med en af Ejendoms-skyldkommissærerne, som overfor mig gjorde gældende, at de gerne vilde have sat disse Ejendomme til Ejendomsskyld, men ikke kunde komme til det, fordi Grundlaget for Fastsættelsen ikke var tilvejebragt. Og hvorfor er Grundlaget da ikke tilvejebragt? Jeg antager med nogen Grund at kunne mene, at det ikke er tilvejebragt, fordi man ikke har villet tilvejebringe det, saaledes at denne Fastsættelse kunde finde Sted. Jeg vil bede den højtærede Minister om at undersøge dette Forhold, for det har i alle Tilfælde, synes jeg, ret stor Værdi at faa det nærmere belyst.

Jeg har i øvrigt ikke meget at sige til den højtærede Minister udover dette, at det glædede mig ganske overordentlig at høre det Forsvar, som Ministeren i Dag førte for ikke at gaa til Oprettelsen af Fæste. Men samtidig vil jeg dog gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at i 1919 gik Partiet Venstre med til de nye Jordlove, som indfører en Slags Statsfæste her i vort Land. Derfor har jeg, som jeg sagde forleden Dag, nogen Grund til at beklage, at den højtærede Minister ikke den Gang sad i Partiet Venstre og var et fremtrædende Medlem af dette Parti; thi man maa formode, at han saa vilde have gjort de sunde Synspunkter gældende indenfor sit Parti, som han nu fremsatte.

Derefter skal jeg rette nogle Bemærkninger til forskellige af de ærede Medlemmer, som har haft Ordet, siden jeg sidst talte. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen gjorde i sit Foredrag forleden Dag Forsøg paa at komme væk fra det Angreb, jeg havde rettet mod ham. Han vilde gerne gøre gældende, at jeg ikke var optraadt rigtig loyalt overfor ham. Han mente, at jeg, naar jeg var taget op for nærmere at undersøge Forholdene paa Kolonien Egholm, vist havde besøgt de Brug, der var daarligst stillede. Ingenlunde, selvfølgelig ingenlunde. Mit Besøg deroppe strakte sig over den Del

af en Dag, som jeg kunde faa dertil, naar Turen skulde gøres frem og tilbage med en Vogn, og jeg besøgte i Rækkefølge en Trediedel af de her oprettede Husmandsbrug. Og hvad viste da Undersøgelsen af denne Trediedel af Brugene? Den viste, at der gennemsnitlig var bygget for mere end Byggelaanet; den viste, at der kun var ufuldstændige Besættninger paa disse Brug, og den viste, at der var betydelig løs Gæld paa disse Brug. Naar dette sammenholdes med, at samtlige disse Nybyggere paa Egholm, undtag en, en har indgivet Andragende til Regeringen om at faa yderligere Statsstøtte, mener jeg, det maa være tilstrækkeligt Bevis for, at disse Mennesker føler Grunden vakle under deres Fødder.

Dette maa være et Bevis for min fulde Berettigelse til at rette det Angreb paa det ærede Medlem, som jeg har gjort. Thi det ærede Medlem kan ikke komme væk fra, at det er ham, som i Hovedsagen bærer Ansvar for, at Udstykningen af Egholm blev forceret i den Grad, som den blev. Det ærede Medlem vil gerne skyde Ansvar fra sig: han bærer ikke mere Ansvar end de øvrige Medlemmer af Jordlovsudvalget. I samme Forbindelse meddelte han, at man fordelte Arbejdet imellem sig amtsvis. Det ærede Medlem repræsenterer netop det Amt, det her drejer sig om, altsaa bærer han Hovedansvaret i denne Sag. Det ærede Medlem vilde fortælle, at jeg havde angrebet i Flæng; jeg skulde have angrebet Lensnævnet, Sogneraadene, Amtskommissionen, Jordlovsudvalget o. s. v. Jeg har ikke nævnt Lensnævnet, jeg har ikke nævnt Sogneraadene. Det overlod jeg til det ærede Medlem, som rettede en ret skarp Kritik mod Sogneraadene, idet han udtalte, at han netop fra dette Sted vilde udtale, at han syntes, de havde taget sig denne Sag for let i det Aar, der var gaaet. Jeg ved ikke, hvilken Ret det ærede Medlem har til at udtale denne Misbilligelse overfor de Sogneraad, han har arbejdet sammen med. Jeg maa dog formode, at det har været det ærede Medlems Pligt, dersom han syntes, de Oplysninger, Sogneraadene gav ham, ikke var fyldestgørende, da at henvende sig til Sogneraadene og kræve mere fyldestgørende Oplysninger om de paagældende Mennesker, inden han tiltraadte, at de blev indsat i disse Brug. Nej, det, jeg har gjort, og det, jeg fastholder, er, at jeg har angrebet den Letsindighed, hvormed man gik til Jordlovenes forhastede Gennemførelse i 1919, og jeg har angrebet Jordlovsudvalget for, at det ikke har vist mere Forsigtighed overfor de Mennesker, hvem de har tildelt